Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător - Iordachi Natalia
Dosarul nr. 2ai-222/25
2-22063291-02-2ai-01082025

D E C I Z I E
dispozitiv

08 decembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

a examinat în procedură scrisă, apelurile declarate de avocatul Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, de avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana și de către Serviciul Fiscal de Stat,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL ”BG-Translogistic Com”,

la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și a intervenientului principal lichidatorul SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”BG-Translogistic Com” în persoana administratorului statutar Grosu Boris.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se resping apelurile declarate de avocatul Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, de avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana și de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL ”BG-Translogistic Com”, la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și a intervenientului principal lichidatorul SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”BG-Translogistic Com” în persoana administratorului statutar Grosu Boris.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător
Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător - Iordachi Natalia
Dosarul nr. 2ai-222/25
2-22063291-02-2ai-01082025

D E C I Z I E

08 decembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelurile declarate de avocatul Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, de avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana și de către Serviciul Fiscal de Stat,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025,

emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL ”BG-Translogistic Com”,

la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și a intervenientului principal lichidatorul SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”BG-Translogistic Com” în persoana administratorului statutar Grosu Boris,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL ”BG-Translogistic Com”.

Astfel, la data de 06 mai 2022, SRL ”Adenosar” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”BG-Translogistic Com”, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 mai 2022, cererea introductivă a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 noiembrie 2022, s-a constatat insolvabilitatea SRL ”BG-Translogistic Com” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului, în calitate de lichidator fiind desemnată Palii Diana, deținătoarea autorizației nr. 114 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției.

- La data de 20 martie 2024, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Boris, solicitând atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a membrilor organului de conducere debitorului SRL „BG-Translogistic Com” în persoana fondatorului, administratorului statutar contabilului debitorului Grosu Boris și încasarea creanțelor fiscale validate și nestinse în sumă totală de 119.592,79 lei.

În motivarea cererii s-a invocat că în cadrul procesului de insolvabilitate, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 119.592,79 lei, constituită din: creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) – 51.235, 00 lei; creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) – 68.357,79 lei.

Restanța față de Bugetul public național s-a format în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022, obligații ce nu au fost onorate de către debitor.

Totodată, indică faptul că având în vedere că debitorul SRL „BG-Translogistic Com” nu dispune de careva bunuri ce ar putea fi valorificate întru stingerea creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanțelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, 248 din Legea insolvabilității. Astfel, consideră că Grosu Boris este persoana cărei îi poate fi imputabilă răspunderea subsidiară.

Un temei ce probează temeinicia cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar constitui acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și anume ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii.

Notează că debitorul SRL „BG-Translogistic Com”, a fost supus controlului fiscal prin metoda verificării totale în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate, cu utilizarea metodelor și surselor indirecte.

Urmare a controlului fiscal efectuat, a fost încheiat actul de control nr. 5-719867, prelungit pe blancheta nr. 3-612777 din 13 decembrie 2022 și emisă decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022, prin care au fost stabilite mai multe încălcări ale legislației.

Prin urmare, conform deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022, s-a decis: a încasa impozitul pe venit din activitatea operațională, în sumă de 51.235 lei; a încasa majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională, în sumă de 21.482 lei; pentru diminuarea impozitului pe venit activitatea operațională, a aplica amendă în sumă de 10.247 lei; pentru nerespectarea modului de întocmire a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit din activitatea operațională, a aplica amendă în sumă de 1.000 lei; pentru lipsa totală a contabilității, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal, a aplica amendă în sumă de 40.000 lei; pentru neexecutarea cerințelor din citația Serviciului Fiscal de Stat, a aplica amendă în sumă de 4.000 lei.

Astfel, prin acțiunile ilegale ale conducătorului SRL „BG-Translogistic Com", cu privire la eschivarea de la calculul și plata obligațiilor fiscale, stabilite în temeiul deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022, a fost cauzat un prejudiciu Bugetului Public Național în sumă de 119.592,79 lei, inclusiv: plăți de bază – 51.235 lei; penalități – 21.482 lei; amenzi – 46.875,79 lei.

În circumstanțele enunțate supra, este evident că conducerea SRL „BG-Translogistic Com" și anume Grosu Boris, nu a respectat obligațiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor.

Astfel, rezultă că neprezentarea contabilității și a dărilor de seamă la Serviciul Fiscal de Stat au generat inevitabil o serie de consecințe la calcularea și apariția datoriilor față de bugetul public, atât la plățile pentru impozitele pentru venit obținute din activitatea de întreprinzător, pentru impozitul pe venit reținut la sursa de plată, precum și la apariția amenzilor, majorărilor de întârzieri și alte taxe calculate în urma controlului fiscal.

Întrucât registrele si documentele contabile nu au fost predate atât lichidatorului, cât și Serviciului Fiscal de Stat în vederea efectuării controlului fiscal total, se creează prezumția că administratorii societății, fie au ținut o contabilitate fictivă, fie au ascuns cu bună știință realitatea economico-financiară, fie au făcut să dispară documente contabile.

Menționează că în cazul nepredării documentelor contabile către administratorul provizoriu sau lichidator, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă, or neținerea contabilității este o faptă negativă, ce nu poate fi probată decât prin faptul pozitiv contrar. În condițiile în care

administratorul statutar nu a predat documentele contabile ale debitorului insolvabil, în termenul fixat de legiuitor, se naște prezumția că nu s-a ținut contabilitatea respectivei societăți. Această prezumție poate fi răsturnată de partea pârâtă prin predarea documentelor către administratorul provizoriu/administratorul insolvabilității/lichidator. Nepredând actele financiar-contabile, nu se poate stabili dacă a fost ținută contabilitatea în conformitate cu legea sau dacă au dispărut anumite documente contabile, iar sarcina probei faptului pozitiv cu privire și la acest aspect revine tot pârâtului și nu reclamantului, pentru care împrejurarea respectivă constituie un fapt negativ, imposibil de dovedit. Nepredarea actelor contabile prezumă relativ neținerea contabilității în conformitate cu legea, ceea ce dă dreptul a se prezuma și că fapta a cauzat intrarea debitorului în insolvență.

Prin urmare, simpla nepredare a documentelor contabile de către fostul administrator poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societății, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare cu privire la existența faptei delictuale, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate între faptă și starea de insolvență. În lipsa prezentării de către pârât a documentelor contabile, este imposibilă o analiză a modului în care a fost ținută contabilitatea și a cauzelor concrete care au determinat insolvența, iar această situație este chiar rezultatul conduitei culpabile a pârâtului, care, în calitate de administrator statutar, are obligația de a evidenția în contabilitate toate operațiunile efectuate. Or, neîndeplinirea acestei obligații transferă în sarcina pârâtului obligația de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ținere a contabilității și că faptele sale nu au cauzat insolvența.

Un alt temei care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, constituie acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, determinate prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Odată cu apariția incapacității de plată, administratorul debitorului Grosu Boris, urma să depună, cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

Or, nedepunerea cererii introductive, de către administratorul statutar al SRL „BG-Translogistic Com”, Grosu Boris, a dus la acumularea restanței față de Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, membrul organului de conducere în calitatea acestuia de administrator statutar al SRL „BG-Translogistic Com”, a încălcat prevederile legale menționate supra și nu a manifestat diligența corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive, aceasta fiind înaintată de creditorul SRL „Adenosar” la 06 mai 2022, iar procesul de insolvabilitate fiind intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 noiembrie 2022. Or, acesta a comis fapte ilicite, care se

încadrează în dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Consideră că este evident, că Grosu Boris, în calitate de fondator, administrator statutar și contabil al debitorului neîntemeiat a omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, faptă ilicită, care se încadrează în dispoziția art. 248 alin. (1) lit. h), caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

Indică, că restanțele întreprinderii insolvabile, inclusiv față de creditorul Serviciul Fiscal de Stat au apărut pentru perioada când administratorul statutar Grosu Boris avea dreptul de a gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acțiunile date au cauzat apariția stării de insolvabilitate a întreprinderii.

Organele de conducere ale SRL „BG-Translogistic Com" se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Astfel, se confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrilor organelor de conducere al SRL „BG-Translogistic Com", în persoana administratorului Grosu Boris, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Constată că sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere a debitorului SRL „BG-Translogistic Com" întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu.

- Ulterior, la data de 08 octombrie 2024 lichidatorul SRL „BG-Translogistic Com" - Palii Diana a depus cerere cu privire la intervenția principală la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară, invocând că susține integral cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat și a solicitat admiterea cererii privind atragere la răspundere subsidiară înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Grosu Boris, conform temeiurilor de fapt și de drept expuse în aceasta, cu încasarea de la Grosu Boris a sumei de 193.429,62 lei, cu transferarea mijloacelor bănești la contul de acumulare a administratorului autorizat Palii Diana pentru distribuirea ulterioară către creditorii validați.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea protocolară din data de 28 octombrie 2024, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „BG-Translogistic Com" - Palii Diana, de intervenire în proces în calitate de intervenient principal.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial și respectiv atras Grosu Boris la răspundere subsidiară cu încasarea din contul acestuia, în beneficiul debitorului SRL "BG-Translogistic Com" suma de 45.000 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Suplimentar, s-a încasat din contul lui Grosu Boris în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1.849 lei.

Solicitările din apel

- La 05 mai 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), avocatul Filip Igor în interesul lui Grosu Boris, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că instanța de fond în mod nejustificat a reținut culpa administratorului, ignorând circumstanțe esențiale care o exclud.

Astfel, partea apelantă a remarcat că SRL „BG-Translogistic" avea încheiat contract de ținere a evidenței contabile cu societatea specializată SRL „Audit-Exact", responsabilă de păstrarea și prezentarea tuturor actelor și rapoartelor contabile, or, această situație era cunoscută atât Serviciului Fiscal de Stat, cât și administratorului insolvabilității, însă a fost omisă în mod deliberat pentru a justifica în mod artificial atragerea răspunderii subsidiare.

Mai mult, deși administratorul insolvabilității a fost informat despre locul aflării documentelor contabile, acesta nu a întreprins niciun demers pentru ridicarea lor, preferând să formuleze cererea de atragere la răspundere.

De altfel, instanța de fond a neglijat complet aceste împrejurări, esențiale pentru soluționarea cauzei, reținând în mod eronat obligația personală a administratorului de a ține evidența contabilă și concluzionând, fără temei, asupra existenței culpei sale.

De asemenea, apelantul a subliniat că, s-a solicitat atragerea la răspundere subsidiară pentru suma de 119.592,79 lei, reprezentând sancțiuni fiscale aplicate ca urmare a neachitării impozitelor, situație generată de lipsa mijloacelor bănești în conturile societății, cauzată de neachitarea datoriilor de către debitorul SRL „Aventador".

În acest sens, a remarcat că administratorul SRL „BG-Translogistic" a inițiat proceduri judiciare și de executare silită pentru recuperarea creanței de 90.457,36 lei, fapt confirmat prin actele executorului judecătoresc. Prin hotărârea din 27 noiembrie 2019, factorii de decizie ai SRL „Aventador" au fost atrași la răspundere subsidiară pentru suma de 1.200.000 lei, SRL „BG-Translogistic" având calitatea de creditor, inclusiv pentru suma de 119.592,79 lei.

În aceste condiții, SRL „BG-Translogistic" este creditor, nu debitor culpabil, iar existența creanțelor ce depășesc datoriile exclude culpa organelor sale de conducere.

Prin urmare, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 247-249 din Legea nr. 149 privind insolvabilitatea pentru atragerea răspunderii subsidiare.

- La 12 mai 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL

”BG-Translogistic Com” - Palii Diana, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și a cererii privind intervenție principală, cu pronunțarea unei hotărâri noi în această parte, de admitere a ambelor cereri și de încasare de la Grosu Boris a sumei de 193.429,62 lei, cu transferarea mijloacelor bănești la contul de acumulare a administratorului autorizat Palii Diana pentru distribuirea ulterioară către creditorii validați.

În motivarea cererii de apel lichidatorul SRL „BG-Translogistic Com” a invocat că este neîntemeiată soluția primei instanțe în partea respingerii pretențiilor sale și ale Serviciului Fiscal de Stat, or, deși s-a invocat existența ambelor temeiuri de atragere la răspundere subsidiară prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității, ținerea unei contabilități fictive sau contrare legii și nedepunerea cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate, instanța a reținut existența doar primului temei, limitând răspunderea doar la suma de 45.000 lei, considerând că celelalte obligații fiscale stabilite prin actul de control și decizia Serviciului Fiscal de Stat ar ține exclusiv de eschivarea de la plata impozitelor, fără legătură cauzală cu lipsa contabilității.

Lichidatorul susține că această concluzie este eronată, întrucât toate încălcările constatate - lipsa totală a evidenței contabile, neprezentarea documentelor și a dărilor de seamă, estimarea impozitelor din surse indirecte, aplicarea amenzilor și majorărilor, sunt consecințe directe ale ținerii unei contabilități fictive sau contrare legii și se află în legătură cauzală cu fapta prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității. Nepredarea documentelor contabile către lichidator și organul fiscal generează prezumția de neținere a contabilității și de existență a legăturii de cauzalitate dintre faptă, prejudiciu și starea de insolvabilitate, sarcina probei revenind administratorului.

De asemenea, s-a menționat că impozitul pe venit estimat, majorările de întârziere și amenzile aplicate pentru perioadele 2018-2019 au fost calculate anume din cauza lipsei documentelor contabile, conform art. 189 Cod fiscal, astfel încât întreaga creanță fiscală validată decurge din aceeași faptă ilicită. În consecință, instanța trebuia să dispună încasarea integrală a sumei stabilite prin actul de control și decizia fiscală, nu doar a sancțiunii de 45.000 lei.

Totodată, apelantul a criticat și soluția de respingere a celui de-al doilea temei de răspundere, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, privind nedepunerea cererii de intentare a procedurii de insolvabilitate, apreciindu-se că și acest temei este incident și justifică atragerea la răspundere subsidiară a fostului administrator Grosu Boris.

- La 13 mai 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii

Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025, solicitând casarea parțială a actului judecătoresc, în partea neadmiterii cerințelor Serviciului Fiscal de Stat, cu emiterea unei decizii prin care cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „BG-Translogistic Com”, în persoana intimatului Boris Grosu, să fie admisă integral, cu încasarea de la Boris Grosu, în contul masei debitoare a SRL „BG-Translogistic Com” a sumei neadmise în valoare de 74.592,79 lei.

În motivarea cererii de apel, autoritatea a menționat netemeinicia poziției instanței de fond, că eschivarea de la plata impozitelor nu poate fi disociată de ținerea unei contabilități contrare legii sau de lipsa acesteia, or, nerespectarea obligațiilor contabile privind reflectarea completă, cronologică și veridică a operațiunilor economice afectează direct corectitudinea calculului obligațiilor fiscale și conduce inevitabil la diminuarea acestora.

Astfel, ținerea unei contabilități neconforme reprezintă chiar una dintre modalitățile de realizare a sustragerii de la plata impozitelor, iar constatările actului de control fiscal și ale deciziilor Serviciului Fiscal de Stat trebuie interpretate în mod integrat, fără separarea artificială a abaterilor contabile de cele fiscale.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, privind nedepunerea cererii de intentare a procedurii, apelantul a susținut că instanța a apreciat eronat lipsa elementelor răspunderii delictuale. Potrivit art. 10 și art. 14 din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă în termen de cel mult 30 de zile de la apariția incapacității de plată, iar nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea subsidiară a administratorului pentru obligațiile apărute ulterior.

De altfel, din probele dosarului rezultă că SRL „BG-Translogistic Com” se afla în incapacitate de plată cel târziu din 12 iunie 2019, fapt confirmat atât de neachitarea datoriilor față de creditori, inclusiv față de SRL „Adenosar”, cât și de indicatorii financiari extrem de scăzuți la 31 decembrie 2019, care reflectau imposibilitatea reală de onorare a obligațiilor curente.

Cu toate acestea, administratorul statutar Grosu Boris nu a depus cererea introductivă în termenul legal, inacțiune care a condus la acumularea de noi datorii, inclusiv față de bugetul public.

Prin urmare, apelantul a reiterat că sunt întrunite condițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, întrucât întârzierea nejustificată în sesizarea instanței a agravat pasivul debitorului și a prejudiciat creditorii, iar conduita administratorului relevă o gestionare defectuoasă și lipsită de diligență, contrară obligațiilor legale de protejare a intereselor creditorilor în situație de insolvabilitate.

Aprecierea instanței de apel

Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează că apelurile declarate de avocatul Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, de avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana și de către Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi respinse, din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În esență, după cum rezultă din lucrările cauzei, în procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află procesul de insolvabilitate intentat în privința SRL ”BG-Translogistic Com”.

La caz, invocând că debitorul, nu dispune de bunuri imobile sau mobile, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Boris cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”BG-Translogistic Com”, cerere la care s-a alăturat și lichidatorul SRL „BG-Translogistic Com” - Palii Diana.

În materie de drept, potrivit dispozițiilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți

creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Cu referire la obiectul cauzei, instanța de apel reține că solicitând atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere al debitorului SRL ”BG-Translogistic Com” în persoana administratorului statutar Grosu Boris, Serviciul Fiscal de Stat și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, făcând trimitere la: lit. e) - ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și lit. h) - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Astfel, cu referire la aspectul ținerii unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, Completul de judecată menționează că, tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca creditorul să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, acțiunile lui Grosu Boris, care au dus la încălcarea normei respective precum și imputabilitatea acestor acțiuni anume lui.

În context, potrivit art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației.

Conform art. 7 alin. (1) și (2) Legea contabilității, standardele de contabilitate constituie baza ținerii contabilității și raportării financiare de către entități și sunt parte componentă a cadrului juridic al Republicii Moldova. Pentru entitate, standardele de contabilitate sunt obligatorii și acestea se selectează în conformitate cu art. 4. Entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a).

De asemenea, potrivit art. 13 alin. (1) lit. a), alin. (2) lit. a) și h) din Legea contabilității, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată. Persoanele specificate la alin. (1) sunt obligate: să organizeze și să asigure ținerea contabilității în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entității. să asigure întocmirea și prezentarea situațiilor financiare în conformitate cu prezenta lege și cu standardele de contabilitate.

Totodată, conform art. 44 din Legea citată, persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ținerea contabilității, aplică incorect standardele de contabilitate, precum și cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și rapoartelor anuale, sunt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislației.

Suplimentar, reieșind din prevederile art. 72 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății.

La caz, din interpretarea coroborată a art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și a normelor speciale din legislația contabilă și fiscală, instanța de apel reține că antrenarea răspunderii patrimoniale subsidiare presupune dovedirea ținerii unei contabilități fictive ori contrare prevederilor legii și/sau contribuirea la dispariția documentelor contabile și de constituire.

Or, din actul de control fiscal nr. 5-719867 din 13 decembrie 2022 și din Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022, rezultă cu certitudine că la SRL „BG-Translogistic Com” a fost constatată: lipsa totală a evidenței contabile pentru perioadele A/2018-A/2019, neprezentarea documentelor primare și a registrelor contabile, precum și nerespectarea modului de întocmire și depunere a dărilor de seamă fiscale, împrejurări care au făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal prin metoda verificării totale.

Pentru aceste încălcări au fost aplicate sancțiuni contravenționale, inclusiv amenda de 40.000 lei pentru lipsa contabilității și 5.000 lei pentru neexecutarea cerințelor organului fiscal, totalizând 45.000 lei, sumă aflată în legătură cauzală directă cu fapta ilicită constând în neținerea și neprezentarea evidenței contabile.

Respectiv, instanța de apel constată că prin neîndeplinirea obligațiilor legale de organizare și ținere a contabilității, administratorul statutar Grosu Boris a încălcat în mod direct dispozițiile imperative ale Legii contabilității, ale Codului fiscal și ale Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, fapta sa întrunind elementele ținerii unei contabilități contrare prevederilor legale în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

De altfel, Completul de judecată reține că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale și anume: existența faptei ilicite; vinovăția administratorului; prejudiciul constând în sancțiunile și obligațiile fiscale stabilite, precum și legătura de cauzalitate dintre conduita nelegală și prejudiciul produs.

În aceste circumstanțe, instanța de apel concluzionează că temeiul de atragere la răspundere patrimonială subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității este pe deplin incident și justifică angajarea răspunderii

administratorului pentru consecințele patrimoniale rezultate din ținerea unei contabilități fictive sau contrare legii și din lipsa documentelor contabile.

Totodată, instanța de apel susține poziția abordată de prima instanță, cu referire la respingerea în rest a pretențiilor Serviciului Fiscal de Stat, deoarece restul faptelor constatate în actul de control fiscal nr. 5-719867 din 13 decembrie 2022, prelungit pe formularul nr. 3-612777 și decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022 se referă la eschivarea de la plata impozitelor și nu se referă la ținerea unei contabilități contrară prevederilor legale sau lipsa acesteia.

Respectiv, alte sume dispuse de a fi încasate prin decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 778/5769 din 29 decembrie 2022 nu sunt în legătură cauzală cu faptele ilicite prevăzute de art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității.

Subsecvent, Colegiul apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond referitor la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 lit. h) Legea insolvabilității.

Astfel, instanța de apel reține că, potrivit art. 14 alin. (1), (3) și (4) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sânt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Totodată, conform art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

De altfel, deși incapacitatea de plată definită de art. 2 din Legea insolvabilității, ca fiind o situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, Completul menționează că acesta nu de fiecare dată este determinativă pentru înaintarea cererii introductive, or, incapacitatea de plată și, respectiv, apariția efectului stării de insolvabilitate a întreprinderii, urmează să fie demonstrate prin probe determinate în sensul art. 117-118 Cod de procedură civilă.

Or, simplul fapt al nedepunerii cererii introductive în termenul considerat de creditor ca fiind oportun, nu poate fi reținută drept circumstanță esențială care să determine momentul survenirii incapacității de plată a societății debitoare, deoarece, reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată poate fi apreciată doar prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc, iar asemenea circumstanțe nu derivă din declarațiile apelantului și nu au fost stabilite de instanță în baza probelor prezentate.

Mai mult, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat în ce măsură creanțele sale ar fi crescut ulterior momentului pretinsei apariții a stării de insolvabilitate și nici ce datorii ar fi putut fi evitate în cazul depunerii cererii în termenul legal. Or, sarcina probei revine creditorului, care trebuie să arate nu doar încălcarea obligației legale, ci și consecințele patrimoniale concrete ale acestei omisiuni. În acest sens, legiuitorul a stabilit expres că numai prejudiciul aflat în raport de cauzalitate cu nedepunerea cererii introductive poate fi imputat organelor de conducere ale debitorului.

Prin urmare, în lipsa probării existenței unui prejudiciu determinat și a legăturii cauzale dintre acesta și fapta ilicită imputată, nu sunt întrunite toate elementele constitutive ale răspunderii delictuale pentru temeiul prevăzut de art. 248 lit. h) din Legea insolvabilității, motiv pentru care atragerea răspunderii subsidiare nu poate fi reținută.

În altă ordine de idei, Completul de judecată consideră neîntemeiate argumentele avocatului Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, referitor la presupusa excludere a culpei administratorului, prin prisma faptului că SRL „BG-Translogistic” avea contract cu SRL „Audit-Exact” pentru păstrarea evidenței contabile și că, prin urmare, administratorul nu putea fi atras la răspundere.

Or, conform legislației în vigoare, în special art. 247-249 din Legea nr. 149 privind insolvabilitatea, răspunderea subsidiară a administratorului sau a membrilor organelor de conducere nu poate fi înlăturată prin delegarea obligațiilor contabile unei terțe persoane. Responsabilitatea principală pentru gestionarea societății și pentru respectarea obligațiilor fiscale revine administratorului legal.

De altfel, contractul cu o societate specializată în ținerea documentației contabile nu exonerează administratorul de obligația de a se asigura că evidența este completă, corectă și disponibilă atunci când este solicitată de autorități sau de administratorul insolvabilității.

Nici susținerile apelantului că administratorul insolvabilității nu a ridicat documentele contabile nu pot fi reținute, or, pe lângă faptul că responsabilitatea pentru menținerea unui flux de documente accesibil rămâne la nivelul organelor de conducere ale societății, indiferent de calea procedurală prin care se obțin aceste documente, instanța de apel reține că, administratorul a efectuat toate demersurile legale pentru obținerea documentelor contabile, or inacțiunea sau dificultățile în accesarea documentelor nu exonerează administratorul de răspunderea pentru gestionarea societății și respectarea obligațiilor fiscale.

Suplimentar, instanța de apel consideră irelevant aspectul invocat de Grosu Boris, cu privire la neplata impozitelor din cauza insolvabilității debitorului SRL „Aventador", or, nici această susținere nu exonerează administratorul de răspunderea subsidiară, deoarece legea privind insolvabilitatea prevede clar că răspunderea se poate atrage și pentru fapta de neîndeplinire a obligațiilor fiscale, indiferent de existența creanțelor societății. De asemenea, inițierea procedurilor de recuperare a creanțelor nu înlătură efectul neplății impozitelor în termen, astfel cum reiese din actele executorului judecătoresc.

Argumentul că existența creanțelor către societate ar exclude culpa organelor de conducere, de asemenea este eronat. Răspunderea subsidiară a administratorului se analizează în raport cu faptele proprii și obligațiile fiscale ale societății, nu în funcție de drepturile de creanță pe care le are societatea față de terți.

Or, faptul că SRL „BG-Translogistic" este creditor al SRL „Aventador" nu poate fi invocat ca mijloc de exonerare a administratorului de răspunderea pentru neplata obligațiilor fiscale proprii.

În concluzie, Colegiul judiciar constată că instanța de insolvabilitate just a conchis asupra temeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară și a admis parțial acțiunea, or, de rând cu aceste considerațiuni, instanța consideră neîntemeiate argumentele invocate în cererile de apel, acestea referindu-se la dezacordul apelanților cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară, dar fără a reda încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că instanța de insolvabilitate a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și procedural, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de către apelanți sunt neîntemeiate, Colegiu ajunge la concluzia de a respinge apelurile și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se resping apelurile declarate de avocatul Filip Igor în interesele lui Grosu Boris, de avocatul Capmoale Angela, în interesele lichidatorului SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana și de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 30 aprilie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL ”BG-Translogistic Com”, la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și a intervenientului principal lichidatorul SRL ”BG-Translogistic Com” - Palii Diana, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”BG-Translogistic Com” în persoana administratorului statutar Grosu Boris.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător
Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin
Lucia

Cașcaval Andrei